

ΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εἰς ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν
(IG II³ 4, 1, 54)

Στὸ βάθρο ἀναθήματος τῶν πρυτάνεων τῆς Ἐρεχθίδος ἐπὶ Πολυζήλου ἄρχοντος (367/6 π.Χ.) *Agora XV 14* (Ag I 3812) προσέθεσα¹ τὸ ἀπόθραυσμα *Agora XV 29* (Ag I 4973),² τὸ ὁποῖο συναρμόζεται στὴν ἄνω ἀριστερὴ κατὰ τὸν θεατὴ γωνία του. Τὸ νέο θραῦσμα πέραν μικροῦ τμήματος τῆς κεφαλίδος τῆς ἐπιγραφῆς παρέχει τὸ πρῶτο δημοτικὸ ([Εὐ]ωνυμῆς) τοῦ πρώτου στοιχοῦ τῶν πρυτάνεων, τὰ ὀνόματα καὶ πατρωνυμικὰ τῶν δύο πρώτων πρυτάνεων καὶ τὸ πατρωνυμικὸ τοῦ τρίτου.

Ὅπως ἤδη ἔγραψα στὸ σημεῖωμα στὸν *HOPON*, πράγματι παρέχει τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου Εὐωνυμῆος πρυτάνεως. Μεταφέρω ἀκριβῶς τί ἐσημείωσα περὶ τοῦ ὀνόματος:

«4 [.]ρουσελος· τὸ πρῶτο σωζόμενο γράμμα φαίνεται νὰ εἶναι Ρ, τοῦ ὁποίου σώζεται μόνον ἡ καμπύλη. Τὸ περιεργό εἶναι ὅτι κατέχει τὸν δεύτερο στοιχοῦ, βρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὸ Ρ τοῦ ὀνόματος [Α]ρεσίας τοῦ 5ου στίχου. Βεβαίως τὸ ὄνομα ποῦ ἔρχεται στὸν νοῦ εἶναι τὸ σπάνιο Βούσελος, βλ. *LGN II*, 90, s.v., τὸ ὁποῖο ἀπαντᾷ σχεδὸν μόνον στὸν δῆμο τοῦ Οἴου· μαρτυρεῖται καὶ ἓνας Βούσελος Ἀχαρνεὺς σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ τοῦ 4ου-3ου αἰ. π.Χ., βλ. J. S. Traill, *PAA* 4, p. 206. Γιὰ νὰ ὑποστηρίξη κανεὶς ὅτι ἦταν χαραγμένο ἐδῶ, θὰ πρέπη νὰ δεχθῆ ὅτι γιὰ ἄγνωστον λόγον ὁ πρῶτος στοιχοῦ παρέμεινε κενὸς καὶ τὸ γράμμα Β χαραχθῆκε ἀτελῶς καὶ νὰ μεταγράψῃ ἀκολούθως ὁ <Β>ούσελος. Τὸ πρῶτο θεωρῶ ὀλίγον πιθανόν. Ἴσως πρὸ τοῦ Ρ νὰ ἦταν χαραγμένο ἄλλο σύμφωνο.»

Εἶναι ἡλίχι φαεινότερον ἀπὸ τὰ γραφόμενα (βλ. ἰδιαίτερος τὴν ὑπογραμμισμένη πρόταση) ὅτι δὲν εὐνοοῦσα τὴν λύση, ὅπου ὁ πρῶτος στοιχοῦ ἦταν κενὸς καὶ τὸ ὄνομα εἶχε ἀρκετικὸν τὸ ἐλλιπῶς χαραγμένο Ρ (ἢ Β).

Ὁ ἐκδότης τῶν δημοσιῶν ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν στὴν τρίτη ἐκδοση τῶν Ἀττικῶν μετευκλειδεῶν *IG II³ 4, 1* στὸ κριτικὸ ὑπόμνημα τῆς ἀναδημοσιευομένης, ἐνιαίας πλέον, ἐπιγραφῆς *IG II³ 4, 1, 54* σημειώνει περὶ τοῦ ὀνόματος τὰ ἑξῆς:

«(Vs.) 4 vix ὁ <Β>ούσελος (Matth.); potius [Χ]ρούσελος (= Χρυσ-)».

Ἀπὸ τὸ πρῶτο, ἀμφίσημο, μέρος τοῦ σχολίου προκύπτει ὅτι ἢ ὁ ἐκδότης ἀνέγνω, ἀλλὰ οὐκ ἔγνω τί ἔγραψα· ἢ ὅτι σκοτεινῶ τῷ τρόπῳ ἀναγνωρίζει ὅτι ἐθεώρησα ὀλίγον πιθανὴ τὴν

Εὐχαριστῶ τὴν Ἑλένα Ζαββοῦ καὶ τὴν Γεωργία Μαλούχου, ποὺ ἐδιάβασαν τὸ σημεῖωμα. Ἡ Γ. Μάλουχου ἐφρόντισε ἐπίσης τὴν ἐκδοτικὴ ἐπιμέλεια καὶ ὁ Γ. Παπαδόπουλος τὴν ἀνάρτησή.

1. Βλ. *HOPON* 17-21 (2004-09) 16-17, ἀρ. 8.

2. Ὁ S. V. Tracy, *Athenian Democracy in Transition*, Berkeley and Los Angeles 1995, 71, ἀπέδωσε καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βάθρου (*Agora XV 14*) καὶ τὸ ἀπόθραυσμα (*Agora XV 29*) στὸν ἴδιο χαρακτῆρα ('the Cutter of *IG II³ 105*', ὅπως τὸν ὀνομάζει), ἀλλὰ δὲν συνέδεσε τοὺς δύο λίθους.

μεταγραφή αυτή. Όσο για τὸ δεύτερο μέρος τοῦ σχολίου, τὸ ὄνομα ποὺ προτείνει, δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ τὸ βρῶ μαρτυρούμενο· ἴσως βρήκε κάποια μαρτυρία του. Ἐπειδὴ θὰ εἶναι σπάνιον, ἦταν χρήσιμο νὰ παραπέμψη στὴν ἐπιγραφικὴ ἢ φιλολογικὴ πηγὴ, στὴν ὁποία ἐμφανίζεται τὸ ὄνομα.